

	1871	1876	1881	1888	1896
	Td. Pd.	Td. Pd.	Td. Pd.	Td. Pd.	Td. Pd.
Besaaet Hvedeareal	103,100	112,300	101,300	88,000	62,400
Overskudsudførsel } af formalet Hvede }	Mill. Pd. 22,8.	Mill. Pd. 114,6.	Mill. Pd. 81,6.	Mill. Pd. 49,9.	Mill. Pd. ÷ 18,7.

Hvedearealet gaar tilbage med 50,000 Tdr. Pd., der med et Middelhbytte, som for Aarene 1895 og 1896, 14 Fald for hele Landet, vilde have givet 700,000 Tdr. Hvede. Med et Meludbytte af 143 Pd. pr. Td. svarer dette til ca. 100 Mill. Pd. Hvedemel. Den samtidige Nedgang i Overskudsudførslen er 133 Mill. Pd. Foruden Hovedprodukterne Mel og Gryn afgiver Mølleindustrien som Affaldsprodukter et meget stort Kvantum Foderstoffer, væsentligt Kldb. Nedgangen i Produktionen heraf kan anslaaes til 57 Mill. Pd. Indlandets forøgede Forbrug af Foderstoffer i Forbindelse med den formindskede Produktion har medført en stedse stigende Efterspørgsel af fremmede Varer. Som Følge heraf har Udlandet kunnet fastholde Priser, som Foderværdien i Forhold til Kornprisen ikke berettigede. Samtidig hermed er Kvaliteten stedse bleven ringere og dette i saa vid Udstrækning, at Landbruget har følt sig i høj Grad brøstholden over for dette Forhold.

Udvalget skønner derfor ikke reitere, end at man ved en Beskyttelse for selve Industrien varetager Landbrugets Interesser samtidig med hins.

Skovbrugsprodukter.

Under de tidligere Forhandlinger om Tolden for de Varer, der afgives af Skovbrug, er der tilskyndende ikke taget noget Hensyn til de Udtalelser, der forelaa fra sagkyndiges Side, og som i høj Grad begrundet, at de hidtil gældende Tariffer ikke nedfættedes. Udvalget finder derfor Anledning til atter at fremhæve de fremkomne Motiveringer, at Indførselen af Trævarer er fordoblet siden 1890, samt at den udenlandske Tilførsel i den seneste Tid er bleven begunstiget i høj Grad ved Anlæg af Dampfærgeforbindelser og Nedfættelse af Statsbanernes Godstariffer. At begunstige Udlandets Tilførsler end hyderligere ved en Toldlettelse finder Udvalget derfor ikke, at der er mindste Foranledning til.

Den Konkurrence, der bydes Indlandets Skove af Udlandets, er ikke lige. Ikke alene formaar Udlandet ved dets større Skovrigdom at trykke Indlandets Marked ved en Masketilførsel, men en saadan formaar vore nordiske Nabolande i hvert Fald at give et saa at sige ubegrænset Omfang ved deres Skoves enorme Udstrækning og ved ingen Skovtvangsforpligtelse at have. De formaa derfor at opretholde Salgsudbyttet af deres Arealer ved en forceret Hugst, uafhængigt af Vareprisen, der saaledes ikke bliver den afgørende Faktor. For vort Skovbrug er Forholdet anderledes. Vareprisen er for os Hovedfaktoren, en Maskeproduktion er Indlandets Skovbrug affaaren fra, begrundet i Statsforpligtelsen at bevare Skovene som saadanne.

Bort Land er skovfattigt. For at begunstige Tilskultivering af ny Arealer, har Staten i lange Tider støttet Fremelsning af Skovbrug ved store pekuniære Ofre, dels direkte, dels indirekte. Først i de sidste 25 Aar har dette Arbejde sat Frugter, idet det viser sig, at Skovarealet, dels ved Statens og dels ved privat Initiativ støttet ved Statsbidrag, er vokset med over 10 Kv.-Mile alene i Sjælland. I de sidste 4 Aar, 1893—94 til 1896—97, har Staten anvendt 810,000 Kr. i dette Djemed. De Kapitaler, der i det hele taget ere anlagte i Fremelsning af ny Skovarealer, ere i Tidernes Løb med Rente og Rentens Rente voksende op til en meget stor Sum. De unge Skove begynde nu at naa det Tidspunkt, da de kunne give noget Udbytte. Udvalget kan derfor ikke skønne andet, end at nærværende Tidspunkt er overmaade ueheldigt valgt til at foreslaa en Nedfættelse af Tolden